

Studna v poušti

Radůza

Je studna na kraji města v poušti
a k ní s večerem dívka chodí,
starý okov se skřípípotem spouští,
aby nabrala čisté vody.

Až přijede její milý s vozem,
do dlaní vody mu nalije.
Ten muž, to je Svatý Josef
/:a ta dívka je Panna Marie.:/

Andělé všemi směry
vytrubují gloria,
že je věcí důvěry,
jestli láska přetrvá.

Smějí se, jsou šťastní a mladí,
vždyť už za pár dní budou se brát.
Josef Marii tváře hladí,
mám tě ráda a já mám tě rád.

Druhý den vstane Marie z lože,
najde v něm bílou lilii,
ach, má milá, neříkej dobrý Bože,
/:že snad andělé donesli ti ji.:/

Andělé všemi směry
vytrubují gloria,
že je věcí důvěry,
jestli láska přetrvá.

Andělé všemi směry
vytrubují gloria,
že je věcí důvěry,
jestli láska přetrvá.

Marie prosí, ruce spíná,
ach, můj milý, dopřej mi sluch,
nejsem vinna, ač porodím syna,
/:tu bílou lilii mi poslal Bůh.:/

Andělé všemi směry
vytrubují gloria,
že je věcí důvěry,
jestli láska přetrvá.

Odpusť mou pochybnost lživou,
není po ní již ani stín.
Budem žít krásný a dlouhý život.
Ty a já a Boží syn,
ty a já a Boží syn,
ty a já a náš syn.